

POC 06281

W.

26.12.06

נשיקים ונשקנים

מאת יואל מרקוס

האם הנשיקה היתה ספונטנית כמו זו של חיים רמון? או מוסכמת מראש בין שני הצדדים במסגרת ההכנות המוקדמות לסעודת הפי סגה? או מתוכננת כ"מחוות הפי תעה" על ידי אהוד אולמרט? כך או כך, פניו של אבו מאזן החווירו קמעה, כאילו עמד על סף הת- עלפות, כשנחתו על לחייו צמד הנשיקות של ראש ממשלתנו. לפי המבוכה ששיררה הבעת פניו, הלפו מן הסתם לנגד עיניו כל דברי הלעג, הכעס והעקיצות שיצפו לו בבית. פה רעבים ללחם, ושם אתה אוכל אוסובוקו ומתנשק עם מנהיג היהודים?

נכון שבאירועים החברתיים של החברה הגבוהה והאצולה הישראלית של הפנטהאוסים והווילות נהוג להתנשק במה שמ' כונה "נשיקות לטיפה" על הלחי. לפי המילון האנגלי-עברי של אלקלעי, יש אנשים שהם "נשי- קים" (kissable) ויש "נשקנים" (kissers). אך פוליטיקאים אצ- לנו בעיקר לוחצים ידיים, נותנים זה לזה צ'אפחות.

סצינת הנשיקה היחידה הו-

כורה בפוליטיקה הישראלית היתה על במת תיאטרון "אוהל" ב-1965 בכנס הפילוג של מפא"י. משה שרת, חולה סופני על כיסא גלגלים, עשה חשבון נוקב עם יריבו המר דוד בן גוריון. בתום הנאום ניגשה אליו גולדה מאיר ונשקה לו בלהט על מצחו. נשיקה שתוארה על ידי אנשי ב"ג כ"נ- שיקת האלמנה השחורה", על שם העכביש הקטלני.

ראש הממשלה יצחק רבין, ששנא מגע פיסי, הויע קשות כשבטקס חתימת הסכם אוסלו על הרשא בבית הלבן יאסר ערפאת תפס את ידו בשתי ידיו ולא הרפה מהן, עד שרבין חילץ אותן בכוח פיסי לא מתון והעבירן לידו של שמעון פרס.

אין ספק שאולמרט הביך את אבו מאזן ואבו עלא. היה אפשר לראות על המרקע שהחיוך קפא על פניהם. למה נישק אותם? האם לא הבין, שאולי הוא מתיר את דמם בעיני אנשי החמאס וד- עת הקהל בשטחים? האם היתה זו גרסה מקומית של מנהגי משפחות המאפיה, אשר לפני שמחסלים בוגר מתוכם נפרדים ממנו בנ- שיקה? סוג כזה של נשיקה מכונה

במילון Kiss the dust - לחך את העפר. שמונה שעות לקח לאולמרט להחליט על מלחמת 33 הימים בלבנון. כמה זמן חשב על "מבצע נשיקה" של ראשי הפתח? ובאיזה פורום הוחלט עליו? במליאת הממשלה? בקבינט הביטחוני? ההיתה זו שוב יוזמתו של דן חלוץ? או הפעם אולי מבצע טורבו?

הנשיקות לא היו מהלך משכי נע ליצור את הרושם כאילו עלי- נו על דרך ההירכרות והוויתורים. מה אולמרט חשב? שנשיקות הן פיצוי לסירובו בן עשרת החוד- שים להיפגש עם אבו מאזן? נראה שכן. כמו שהמתיישבים מאירופה נהגו לקנות באפריקה יהלומים וזהב תמורת מראות והרזים כך רצה אולמרט ליצור מראית עין של דף חדש על ידי מחוות כהצבת דגל פלשתין ליד דגל ישראל וכינויו בתואר "נשיא", שהוא מאז ומעולם טאבו במקור מותיננו. וכבנוס הביא את עליוזה אשתו ללחיצת יד. אבו מאזן היה יכול לנשק את ידה של הוד מל- כותה. אך הוא, ג'נטלמן, הסתפק בלחיצת יד.

בסעודות פסגה מעין אלה

נהוג להחליף מתנות ומזכרות. אולמרט הבטיח לטפטף לידי אורחיו מאה מיליון דולר מתוך 500 המיליון השייכים לרשות ומוקפאים כאן, בעוד בעזה רעי- בים ללחם. הוא גם הבטיח "לפי- עול" להסרת כמה מחסומים בגדה ובאופן כללי לשקול לשחרר כמה עשרות אסירים (של פתח בעיקר) מתוך האלפים שבידינו עוד קור- דם ששוחרר גלעד שליט. מה היה מוזיק, אילו אולמרט היה חוסך ממנו את הנשיקות, אך לעומת זאת מחזיר לו את כל הכסף המר- קפא של הרשות, משחרר אסירי "איכות" רבים כדי שיחזקו את ה"נשיא" מול החמאס וייתנו לו מוטיבוציה לעשות יותר מאמץ לעצירת הקסאמים?

זו יכלה להיות "תחילתה של ידירות נפלאה", כמשפט הסיום הבלתי נשכח של הסרט "קובל- נקה", אלמלא לא היו שתי הד- מויות הנמוגות בחשכת הלילה לתוך העתיד הבלתי נודע צמד מנהיגים חלשים אשר רוצים אך לא יכולים.

נ"ב: ויהי ערב ויהי בוקר, ואר- בעה קסאמים נחתו בישראל. קסאם לכל נשיקה.